

РЕШЕНИЕ

№ 101

гр. София, 04.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 04.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **121** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с §2 във връзка с чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по повод на решение № 12021 от 22.12.2022 г., постановено по адм. дело № 2837 по описа за 2022 г. на Върховния административен съд (ВАС), Първо отделение, с което е отменено Решение № 310 от 18.01.2022 г., постановено по адм. дело № 5142 по описа за 2021 г. на Административен съд – София град (АССГ), Първо отделение, 13 – ти състав, с което е отхвърлено оспорването на „Кар фор ю 17“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Ю. С. К. против ревизионен акт (РА) № Р – 2222 – 17190 – 05284 – 091 - 001 от 31.12.2020 г., издаден от Е. М. С., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и Т. В. М., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 589 от 13.04.2021 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ (ДОДОП) при ЦУ на НАП.

С жалбата се иска съдът да отмени РА като неправилен, издаден в противоречие на материалноправните разпоредби на закона и при съществено нарушение на процесуалните правила. Твърди се, че органите по приходите са тълкували определени факти и обстоятелства по начин, който противоречи на правилатана формалната и правна логика, което е довело до едно незаконосъобразно определяне на публични задължения. Излагат се подробни съображения по съществуването на спора. В

хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Б., която поддържа жалба и предлага да се уважи. Претендира разноси, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – директорът на Д „ОДОП”, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано във връзка с издаването на заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-2222-17190-05284-020-001 от 09.08.2019 г., с която на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, Е. М. С., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложила извършването на ревизия на „Кар фор ю 17“ ЕООД. В нея е записано, че обхвата на производството е за следните видове задължения по периоди: Данък върху добавената стойност за периода от 01.06.2019 г. до 30.06.2019 г. Посочено е, че ревизията ще бъде извършена от Т. В. М., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и С. А. К., на длъжност старши инспектор по приходите. Определен е срок за завършване до 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Заповедта е връчена на 26.08.2019 г. по електронен път.

Със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) № Р-2222-17190-05284-020-002 от 25.11.2019 г., издадена от Е. С., е продължен срокът на ревизията до 27.12.2019 г. Заповедта е връчена на 07.01.2020 г. по електронен път.

Със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) № Р-2222-17190-05284-020-003 от 12.12.2019 г., издадена от Е. С., е продължен срокът на ревизията до 24.01.2020 г. Заповедта е връчена на 07.02.2020 г. по електронен път.

Със Заповед № Р-2222-17190-05284-023-001 от 24.01.2020 г., издадена от Е. С., е спряно ревизионното производство до получаване на отговор от данъчната администрация на Великобритания. Заповедта е връчена на 07.02.2020 г. по електронен път.

Със Заповед № Р-2222-17190-05284-143-001 от 26.10.2020 г., издадена от Е. С., е възобновила ревизионното производство и е определила дата за приключването му – 26.10.2020 г. Заповедта е връчена на 07.12.2020 г. по електронен път.

Издаден е ревизионен доклад (РД) № Р – 2222-17190-05284-092-001 от 18.11.2020 г., връчен на 07.12.2020 г. по електронен път. Срещу РД не е подадено възражение.

Издаден е РА № Р – 2222 – 17190 – 05284 – 091 – 001 от 31.12.2020 г., с който на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 85 020,00 лв. и не е призната за реално извършена вътреобщностна доставка (ВОД) на стоки по фактура № 1 от 29.06.2019 г. с данъчна основа в размер на 428 502, 80 лв. С РА за м. 06.2019 г. е установен ДДС за възстановяване в размер на 0,00 лв. при деклариран от дружеството ДДС възстановяване в размер на 85 020,00 лв. Извършената корекция е в резултат на отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 85 020,00 лв. по фактура, издадена от "МАКСИ ГРУП БЪЛГАРИЯ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ" ЕООД, на основание 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69 ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 от ЗДДС и непризната ВОД на стоки към О. В. Л., V. GB270737691, по фактура №1/29.06.2019 г. с данъчната основа в размер на 428 502,80 лв., в резултат на което е определена данъчна основа в размер на 0,00 лв. по тази доставка.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба с вх. № 53 – 06 – 577 от 25.01.2021 г. по регистъра на ТД на НАП – С. и с вх. № 23 – 22 – 187 от 01.02.2021 г.

по регистъра на дирекция ОДОП.

Във връзка с подадена жалба до съда с вх. № 53-04-258 от 08.04.2021 г. е постановено решение № 589 от 13.04.2021 г. на директора на дирекция ОДОП, в условията на чл. 156, ал. 5 и ал. 6 от ДОПК, с което е потвърден РА.

Видно от констатациите в РД и РА се установява следваната фактическа обстановка: За ревизирания период дружеството е декларирало покупка на фибран и ВОД на същия за Великобритания.

На жалбоподателя е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) изх. №Р-2222-13200-05086-040-001 от 27.08.2020 г., с което са изискани първични и вторични счетоводни документи, счетоводни регистри и търговска документация.

Констатирано е, че в м. 06.2019 г. оспорващият е декларирал ВОД на стоки към О. В. Л. по фактура №1 от 29.06.2019 г. с данъчната основа в общ размер на 428 502,80 лв. От направена на проверка в информационната система на НАП е установено, че към датата на фактурата чуждестранният търговец е с валиден ДДС номер.

Във връзка с декларираната ВОД жалбоподателят е представил копие на фактурата, издадена към О. В. Л., която е на стойност 219 090,00 евро, с предмет на доставката фибран CN code 39029010, 1 635 куб.м., с единична цена 134,00 евро и писмено потвърждение за получен продукт /фибран CN code 39029010, 1 635 куб. м./ за периода от 29.06.2019 г. до 20.07.2019 г., съгласно което купувач е О. В. Л., представлявано от П. Д.. Стоките са натоварени от [населено място], транспортните разходи са за сметка на купувача, а мястото на разтоварване е Румъния, А., Поросчия. Представени са и 17 ЧМР с вписани данни за изпращач – „КАР ФОР Ю 17“ ЕООД, получател - О. В. Л., превозвач „БУЛТРАНС2018“ ЕООД, товарен пункт [населено място], [улица] и разтоварен пункт А., Поросчия - Румъния. Вписани са и определени количества фибран, както и регистрационни номера на МПС. Представен е и Договор от 28.06.2019 г., съгласно който „КАР ФОР Ю 17“ ЕООД, в качеството си на продавач, се задължава да достави и продаде на купувачът О. В. Л. стоки - фибран. Плащането ще се извърши по банков път до два месеца от датата на доставката.

Направена е насрещна проверка на посочения в ЧМР превозвач – „БУЛТРАНС2018“ ЕООД. На дружеството е връчено ИПДПОЗЛ, в отговор на което са представени копие на фактури с получател О. В. Л. и предмет на доставките услуги, 17 ЧМР, идентични на представените от оспорващия, аналитична ведомост на клиент О. В. Л.; хронологични ведомости на счетоводни сметки 401, 411, 4531, 4532, 501, 601, 602, 604, 605, 703. Представен е Договор за наем от 01.10.2018 г. с наемодател „ТЕНАКС 2011“ ЕООД, и наемател „БУЛТРАНС2018“ ЕООД, с предмет отдаване под наем за временно, възмездно ползване за срок от две години на ППС съгласно приемо-предавателен протокол от 01.10.2018 г. С приемо-предавателен протокол от 01.01.2019 г. към предмета на наема е добавено и полуремарке К. СД с регистрационен номер С.. Представен е и Договор за наем от 21.03.2019 г. с наемодател „ЕНЕРДЖИ УЪРЛД СИСТЕМ“ ЕООД и наемател „БУЛТРАНС2018“ ЕООД, за отдаване под наем за временно, възмездно ползване за срок от една година на ППС съгласно приемо - предавателен протокол от 21.03.2019 г.; Договор за наем от 01.02.2019 г. с наемодател „ЕНЕРДЖИ УЪРЛД СИСТЕМ“ ЕООД и наемател „БУЛТРАНС2018“ ЕООД, за отдаване под наем за временно, възмездно ползване от една година на ППС съгласно приемо - предавателен протокол 01.02.2019 г.; Договор за наем от 01.10.2018 г. с наемодател „ЕЛЕКТРО ОЙЛ БГ“ ЕООД и наемател

„БУЛТРАНС2018“ ЕООД, с предмет отдаване под наем за временно, възмездно ползване за срок от две години на ППС; Договор за наем на МПС от 01.10.2018 г. с наемодател „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД и наемател "БУЛТРАНС2018" ЕООД, за отдаване под наем за временно, възмездно ползване за срок от две години на ППС. Превозвачът е представил и Договори за предоставяне на персонал от 01.12.2018 г. с „НИДАД“ ЕООД, и „РЕД КОРАЛ ПЛЕЙС“ ЕООД. Наетите ППС са подробно описани в РД и решението на ответника.

От представената от управителя на „БУЛТРАНС2018“ ЕООД декларация, дружеството е наето от О. В. Л. за превоз на фибран от [населено място], [улица], база „Ф.“ до А., Поросчия, Румъния. Изпращач на стоките е жалбоподателя, а получател О. В. Л.. Към фактурата за международен транспорт са приложени заявка - договор, пътни листове и ЧМР, с вписани място и дата на товарене, място и дата на разтоварване, вид и количество на стоката, регистрационен номер на МПС, с което е извършен транспортът. Издадените фактури са платени в брой, за което е издаден касов бон и плащането е отразено в предоставената хронологична ведомост на счетоводна сметка 501. Пояснено е, че в дружеството има назначени лица, на длъжности управител транспорт и шофьори. Поради увеличения обем на работа и за да има кадрова обезпеченост, дружеството ползва подизпълнители – „НИДАД“ ЕООД и „РЕД КОРАЛ ПЛЕЙС“ ЕООД за наемане на необходимия персонал за осъществяване на основната дейност.

В хода на ревизията е изпратена Молба за административно сътрудничество до данъчната администрация на Великобритания относно О. В. Л., с референтен номер О320-31863/ 22.01.2020 г. Получен е отговор, че въпреки предприетите действия на британските данъчни органи, контакт с търговеца не е осъществен. Британската данъчна администрация е приела, че търговецът е напуснал О. кралство и се е завърнал в България, тъй като дружеството е deregистрирано по ДДС, считано от 30.11.2019 г.

Органите по приходите са изследвали и произхода на стоките, за което е посочено, че същите са закупени от „МАКСИ ГРУП БЪЛГАРИЯ ИНТЕРНЕСАНЪЛ“ ЕООД. Извършена е насрещна проверка на предходния доставчик на стоката. От същия е представена декларация, в която е посочено, че основната дейност на дружеството е покупко - продажба на фибран и декоративна структурна мазилка. Дружеството има сключен договор със своя доставчик „ИБЦ РЕМОНТ СТРОЙ“ ЕООД, от който купува стоките и ги препродава на „КАР ФОР Ю 17“ ЕООД. Фактурата е придружена от приемо-предавателен протокол и договор за доставка на стоки. По нея няма плащане, защото срокът за него е 60 дни между контрагентите по сделката, а с жалбоподателя е сключен Анекс за удължаване срока на плащане до 30.09.2019 г. Дружеството няма регистрирано фискално устройство.

С Протокол с № П – 2222 – 05191 – 49858 – П. – 001 от 02.10.2019 г. са приобщени доказателства от досието на оспорвания, сред които ИПДПОЗЛ № П – 2222 – 05191 – 27970 – 040 – 001 от 18.07.2019 г., връчено по електронен път на 26.07.2019 г., и представените по него доказателства, в това число хронологична ведомост на синтетична на сметка 702 Приходи от продажби на стоки, 304 Стоки, 411 Клиенти за м. 06.2019 г., стокосен поток за м. 06.2019 г. за доставчика „ИБЦ РЕМОНТ СТРОЙ“ ЕООД и клиент „КАР ФОР Ю 17“ ЕООД, копие на фактура № [ЕГН] от 29.06.2019 г., издадена от доставчика, с предмет „фибран“ 1 635 куб.м., с единична цена 175,00 лв. за 1 куб.м., Приемо-предавателен протокол от 29.06.2019 г. с място на предаване на

стоката - [населено място], кв. Б., [улица], складова база Ф., Договор за доставка от 29.06.2019 г., сключен между „ИБЦ РЕМОНТ СТРОЙ“ ЕООД - доставчик, и „МАКСИ ГРУП БЪЛГАРИЯ ИНТЕРНЕСАНЪЛ“ ЕООД – купувач, с описание на стока, количества, цени и плащане, копие на фактура № 0...2 от 29.06.2019 г., издадена на жалбоподателя, придружена с Приемо - предавателен протокол от 29.06.2019 г., със същото място (адрес) на предаване на стоката и Договор за доставка от 29.06.2019 г., сключен между „МАКСИ ГРУП БЪЛГАРИЯ ИНТЕРНЕСАНЪЛ“ ЕООД - доставчик, и „КАР ФОР Ю 17“ ЕООД – купувач, с описание на стока, количества, цени и плащане.

По отношение на процесната доставка органите по приходите са посочили, че оспорващият е представил процесната фактура, издадена от „МАКСИ ГРУП БЪЛГАРИЯ ИНТЕРНЕСАНЪЛ“ ЕООД, с предмет фибран 1 635 куб.м. с единична цена от 260,00 лв. за 1 куб.м., Приемо-предавателен протокол от 29.06.2019 г., Договор за доставка от 29.06.2019 г., сключен между „МАКСИ ГРУП БЪЛГАРИЯ ИНТЕРНЕСАНЪЛ“ ЕООД - доставчик, и „КАР ФОР Ю 17“ ЕООД – купувач, с описание на стока, количества, цени и плащане. По време на ревизията е направена служебна справка от ревизиращите в система на НАП, от където са установили, че фактурата е включена в дневника за продажби при „МАКСИ ГРУП БЪЛГАРИЯ ИНТЕРНЕСАНЪЛ“ ЕООД в м. 06.2019 г., както и че за това дружество няма данни за декларирани търговски обект и МПС. Липсват данни за наети по трудови и извънтрудови договори лица, както и че не е подаване ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2019. В решението на ответника е посочено, че на „МАКСИ ГРУП БЪЛГАРИЯ ИНТЕРНЕСАНЪЛ“ ЕООД е извършена ревизия по ЗДДС за периода от 26.06.2017 г. до 31.07.2019 г., приключила с РА № Р-2222-05190-05839-091-001 от 04.03.2020 г. Констатирано е, че фактурите, издадени от „МАКСИ ГРУП БЪЛГАРИЯ ИНТЕРНЕСАНЪЛ“ ЕООД, не документират реално осъществени доставки на строителни и изолационни материали към клиенти, вкл. и към „КАР ФОР Ю 17“ ЕООД, поради което е определена данъчна основа на декларираните извършени облагаеми доставки в размер на нула лева.

В хода на ревизията е извършена насрещна проверка и на предходния доставчик "ИБЦ РЕМОНТ СТРОЙ" ЕООД, документирана с ПИНП №П-22002319204047-141-001/30.12.2019 г. На дружеството е връчено ИПДПОЗЛ, но документи не са представени.

След справка в информационната система на НАП е установено, че за периода на издаване на фактурата „ИБЦ РЕМОНТ СТРОЙ“ ЕООД не е разполагало с наети лица по трудови и извънтрудови правоотношения, както и собствени или наети активи и обекти. Дружеството има регистриран ЕКАФП за обект за търговия с други стоки, находящ се в [населено място] проход, общ. К..

Не на последно място органите по приходите са посочили, че нито по пряката, нито по предходната доставка, са представени доказателства за транспортиране на стоката от обект на доставчика до обект на получателя, както и доказателства за плащане. Не е осигурен достъп до счетоводството на доставчика с оглед проверка на счетоводното отразяване на фактурите при задължението на лицата да водят подробна счетоводна отчетност, достатъчна за установяване задълженията по ЗДДС като гаранция за предотвратяване злоупотребата с право.

При посочени данни ответникът е приел, че не е доказано наличие на реална доставка на стока, поради което и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6 от ЗДДС за „КАР ФОР Ю 17“ ЕООД не възниква право на приспадане на данъчен кредит

в размер на 85 020,00 по процесната фактура, издадена от „МАКСИ ГРУП БЪЛГАРИЯ ИНТЕРНESHЪНЪЛ“ ЕООД. Допълнително е направено съждението, че след като не е доказано фактическото придобиване на процесните стоки от жалбоподателя, не е възможно същите да са били предмет на декларираната от „КАР ФОР Ю 17“ ЕООД последваща ВОД към О. В. Л..

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства, съдържащите се в адм. дело № 5142/2021 г. на АССГ и адм. дело № 2837/2022 г. на ВАС, както и представените от страните по настоящето производство. В хода на предходното разглеждане на спора от състав на АССГ, по адм. дело № 5142/2021 г. е приета ССЕ, изготвена от вещото лице Е. Т., която се кредитира от настоящия съдебен състав.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

На първо място настоящият съдебен състав приема, че обжалваният РА е издаден от компетентен орган и в предвидената в закона форма.

На следващо място и с оглед посоченото от ответника в решение № 589 от 13.04.2021 г., че на доставчика „МАКСИ ГРУП БЪЛГАРИЯ ИНТЕРНESHЪНЪЛ“ ЕООД е извършена ревизия, която е приключила с РА № Р – 2222 – 05190 – 05839 – 091 – 001 от 04.03.2020 г. Същият не е приобщен към материалите по делото, но съдът служебно извърши проверка в деловодната система на АССГ и установи, че той е обжалван по съдебен път и към датата на постановяване не е влязъл в сила, тъй като производството по него е насрочено за 19.03.2024 г. за разглеждане от състав на Върховния административен съд по адм. дело № 15266 от 25.10.2023 г.

([https://info-adc.justice.bg/courts/portal/edis.nsf/e_case.xsp?id=506545&code=vas&guid=\[ЕГН\]](https://info-adc.justice.bg/courts/portal/edis.nsf/e_case.xsp?id=506545&code=vas&guid=[ЕГН])). От проверката на образуваното в АССГ адм. дело № 3731 по описа за 2023 г. се установява, че жалбоподател по него е „Енерджи Уърлд системс“ ЕООД, а не както твърди решаващият орган.

С решение № 12021 от 22.12.2021 г., постановено по адм. дело 2837/2022 г. ВАС е дал следните указания: при новото произнасяне съдът да обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доставяне и получаване на фибран, посочен в процесната фактура и количествата стока, посочени в ЧМР във връзка с последващата ВОД и да изложи мотиви доказано ли е осъществяването на доставка на стоки по смисъла на чл. 6, ал.1 от ЗДДС и изпълнени ли са основанията по чл. 68, ал.1, т. 1 от ЗДДС за признаване

По смисъла на чл. 6 от ЗДДС доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката, а съгласно чл. 9 от същия закон - Доставка на услуга е всяко извършване на услуга. Законодателят в чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС е посочил в какво представлява данъчен кредит и правото на неговото признаване, а именно данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка; извършено от него плащане, преди да е възникнало данъчното събитие за облагаема доставка; осъществен от него внос; изискуемия от него данък като платец по глава осма. Това право възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем. Доставки с право на приспадане на данъчен кредит са налице, когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави; начисления данък при внос на стоки по чл. 56 и 57; изискуемия от него данък като платец по глава осма.

Следователно правопораждащият факт за възникване на правните последици по чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС е извършването на облагаема доставка. В този смисъл е и практиката на Съда на Европейския съюз. Така съгласно решение от 29.04.2004 г. по дело С - 152/02, "правото на приспадане трябва да бъде упражнено по отношение на данъчен период, през който са изпълнени двете условия, изисквани от чл. 18, ал.2 от Шеста директива, а именно: стоките да са били доставени или услугите - извършени и данъчнозадълженото лице да притежава фактура или документ, който съгласно критериите, определени от съответната държава - членка, може да се счита за служещ за фактура". Субект на изпълнението следва да бъде доставчикът. Осигуряването на изпълнение от различно лице не може да има за последица възникването на право на приспадане на данъчен кредит. Ако доставките са извършени, то както доставчикът, така и получателят трябва да притежават доказателства за това изпълнение. За изпълнението винаги трябва да се представят от лицата достатъчно убедителни доказателства.

Разпоредбите на чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС обуславят възникването на правото на приспадане на данъчен кредит от кумулативното осъществяване на елементите на регламентирания в ЗДДС сложен фактически състав, който наред с притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 от ЗДДС, включва и установяването на реалното получаване на стоките или извършването на услугите по облагаемата доставка - аргумент от чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС.

Необходимостта от установяване на обективното извършване на доставките не се отрича от СЕС в Решението от 21.06.2012 г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11, който в своята практика многократно подчертава, че националният съдия следва да осъществи конкретна преценка на всички събрани в производството пред него доказателства и въз основа на тях да формира изводите си за наличието или липсата на реална доставка. Това негово разбиране е отново застъпено в Решение от 31.01.2013 г. по дело C-643/11, съобразно което "Правото на Съюза, както и принципите на данъчен неутралитет, на правна сигурност и на равно третиране допускат на получател на фактура да се откаже право на приспадане на ДДС, платен за получена доставка, по съображение, че липсва действително извършена облагаема сделка". Относително в конкретния случай е и тълкуването, обективизирано в Решението на СЕС от 13.02.2014 г. по дело C-18/13, съгласно което националният съд следва да провери служебно дали установените обстоятелства сочат за наличието на измама и от обективните данни, предоставени от органите по приходите, дали се установява, че данъчно задълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от измама.

В настоящият случай не е налице спор относно доставката по ВОД, такъв е налице по предхождащата го доставка от „МАКСИ ГРУП БЪЛГАРИЯ ИНТЕРНESHАНЪЛ“ ЕООД към жалбоподателя и дали реално е извършено прехвърлянето на фактурираната стока. Документално не се установява разминаване на стоката – фибран и нейното количество, вкл. и в приетите ЧМР.

За да е налице правото на приспадане на данъчен кредит за получени от лицето облагаеми доставки, следва да са изпълнени изискванията на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДСС, а именно - лицето има право да приспадне: данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави. В конкретната хипотеза, от доставчика на оспорващото дружество не са представени доказателства за отчетени приходи във връзка с продажбата на стоката по фактурата; липсват доказателства за собственост на складова база за съхранение на стоките, предмет на доставката; липсват доказателства за това кой е извършил транспорта до складовата база; как е извършено товаренето и разтоварването на стоките; от кой пункт са натоварени, материално-отговорни лица; доказателства за точното място /обект/ и време на предаване на стоките. Също така липсват доказателства за наличие на необходимата техническа, кадрова и материална обезпеченост за извършване на доставките. Тук е необходимо да се посочи, че в всички приети по делото писмени документи се посочва, че стоката се намира на адрес

[населено място], [улица], складова база „Ф.“, но от данните по делото, посочени в РД, РА и решението на ответника, се установява, че складовата база е на същия адрес, но на номер 77. Друг важен момент по делото е обстоятелството на липса на разплащане както между жалбоподателя и „МАКСИ ГРУП БЪЛГАРИЯ ИНТЕРНESHАНЪЛ“ ЕООД, така и между „МАКСИ ГРУП БЪЛГАРИЯ ИНТЕРНESHАНЪЛ“ ЕООД и неговия доставчик „ИБЦ РЕМОНТ СТРОЙ“ ЕООД. От страна на оспорващия по делото не се ангажираха абсолютно никакви доказателства, независимо, че съдът с определение от 18.01.2023 г., при разпределение на доказателствената тежест между страни, му дава указания, че следва да установи съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата.

Във връзка с доказването на факта на извършване на доставка на стоки следва, че лицето, което иска да приспадне ДДС, трябва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това, като в съответствие с националните правила за доказването съдът дължи извършването на обща преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства по спора в главното производство, за да определи дали претендиращият право на приспадане може да го упражни. За целите на тази преценка може да се вземат предвид данни относно доставки, предхождащи или следващи доставките, по които се претендира правото на приспадане, както и свързаните с тях документи като сертификати и свидетелства, издадени за транспортирането на стоките (Решение по дело С-78/12, точки 37 и 38; Решение на ВАС № 8931/02.07.2018 г. по адм. д. № 9739/2017 г; Решение на ВАС № 15737/20.12.2017 г. по адм. д. № 9133/2017 г; Решение № 199/08.01.2016 г. по адм. д. № 14290/2014 г.).

В конкретния случай се касае за доставка на фибран с обем 1 635 м³, с данъчна основа 425 100 лв. и 85 020 лв. ДДС.

За установяване реалността на доставката на родово определени вещи, каквито са фасадните топлоизолационни плочи, следва да се установи факта на получаването им в съответния вид и количество в патримониума на получателя на доставката, т. е. дружеството жалбоподател, както и собствеността върху тези вещи от страна на доставчика. Към момента на издаване на фактурата следва да е установена наличността на тези стоки, собственост на доставчика. С цел установяване на тези обстоятелства ревизиращият екип е извършил проверка на доказателствата за придобиването им от доставчика, както и по отношение на тяхната последваща реализация. В хода на ревизионното производство са представени приемо-предавателен протокол към фактурата, който съдържа само информацията за вида на стоката, мярка и количеството /. Но от него не може да се извлече информация за мястото на предаване и получаване на стоките, от кого и на кого са предадени. Установено е, че доставчик на прекия доставчик

на жалбоподателя е „ИБЦ РЕМОНТ СТРОЙ“ ЕООД, като от информацията в дневниците за покупки на М. Г. БЪЛГАРИЯ И.“ ЕООД, може да се направи извод за невъзможност да се установи, че дружеството е разполагало със същия вид и количество стока, която е фактурирана.

Не на последно място, съдът намира за необходимо да отбележи, че на база на посочения по – горе РА, който е предмет на адм. дело № 3731/2022 г. на АССГ, и извършена на една бърза фактологична съпоставка се установява следното“ предходен доставчик е „МАКСИ ГРУП БЪЛГАРИЯ ИНТЕРНESHАНЪЛ“ ЕООД, стоката е получена от складова база „Ф.“, осъществен ВОД към О. В. Л.. Такива доводи са изложени от ответника в решението му.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав намира, че по делото не е доказана реалната доставка на фибран между М. Г. БЪЛГАРИЯ И.“ ЕООД и жалбоподателя, поради което правилно е отказано на последния правото на приспадане на данъчен кредит по фактура № 0...02 от 29.06.2019 г. с данъчна основа от 425 100,00 лв. и ДДС в размер на 85 020,00 лв., с предмет фибран 1635 куб. метра, с единична цена от 260,00 лв. за 1 куб. метър, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена, а обжалваният РА, потвърден с решението на директора на ДОДОП, да се потвърди.

С оглед изхода на делото и предвид на факта, че ответникът по оспорването е поискал присъждане на разноски, на същия се дължат такива, изчислени по реда чл. 161, ал. 1 вр. § 2 от ДОПК, вр. чл. 226, ал. 3 вр. чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 8, ал. 1 във връзка с чл. 7, ал.2, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 7451,60 лв. за всяка инстанция (две инстанции – адм. дело № 5142/2021 г. на АССГ и адм. дело № 2837/2022 г. на ВАС, тъй като по настоящето производство не е правено подобно искане) или общо в размер на 14 903,20 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „КАР ФОР Ю 17“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] против ревизионен акт № Р – 2222 – 17190 – 05284 – 091 - 001 от 31.12.2020 г., издаден от Е. М. С., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и Т. В. М., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 589 от 13.04.2021 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ (ДОДОП) при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „КАР ФОР Ю 17“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 14 903,20 (четиринадесет хиляди деветстотин и три лева и двадесет стотинки) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: